

KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY
Posudek bakalářské/diplomové práce

Autor: Veronika Nováková

Studijní obor: Jazyková a literární kultura

Název práce (česky/anglicky): **Obraz normalizace v umělecké tvorbě autorů stojících mimo oficiální proud české literatury (Jiří Gruša – Dotazník, Ludvík Vaculík – Český snář, Ivan Klíma-Láska a smetí)/ The image of normalization in the artistic work of authors standing outside the official stream of Czech literature (Jiří Gruša: Dotazník, Ludvík Vaculík: Český snář, Ivan Klíma: Láska a smetí)**

Vedoucí práce: PaedDr. Ivo Harák, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Michal Čuřín, Ph.D.

Hodnotící kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, cílem, anotací, obsahem a závěrem	B
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie	C
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy, interpretace a argumentace	D
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	D
Struktura práce (výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků), dodržení ortografické a gramatické normy, bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	E

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: A,B,C,D,E,F. Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení F, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Práce vykazuje shodu 3,4%. Ta se týká textů použité primární a sekundární literatury. Práce není plagiát.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně: D

Náměty pro obhajobu (formou otázek):

- 1. Prosím autorku, aby blíže vysvětlila větu: „Základem schválené literatury byla tabuizace témat a myšlenek, které u mnoha spisovatelů byla autocenzurní.“**
- 2. O totéž prosím u následující pasáže: „O dostupnost samizdatové literatury původně distribuované v Praze se zasloužila Vydavatelství Jiřího a Bronislavy Mülerových v Brně. Jiří Bronislav byl obviněn ze spáchání trestného činu podvracení republiky a následně zatčen. (Šlo o jedno vydavatelství – nebo jich bylo více? O Jiřího Mülera – nebo Jiřího Bronislava?)“**
- 3. ...a také u tvrzení (o Klímově románu Láska a smetí): „ Lze tedy říci, že z hlediska psychologie je román nadčasový.“**
- 4. Je vypravěč Českého snáře totožný s jeho externím autorem?**
- 5. Jak dopadla projektová část BP (která proběhla až po odevzdání práce)?**

Další poznámky k práci, kritické připomínky: Obecněji pojaté úvodní pasáže poněkud trpí svojí závislostí na informacích přejetých odjinud. Někdy by pomohly přesnější formulace; například píše-li autorka o („nepovoleném“) Seifertově Svazu českých spisovatelů – a obdobně nazvané (pozdější) organizaci Kozákově.

Pozor na chyby; respektive na rozdíl mezi „faktickou“ životností (jde o exilové nebo samizdatové spisovatele) – a gramatickou neživotností: v případě „exil a samizdat spolu navzájem komunikovali.“ Pečlivější závěrečná kontrola práce by jistě pomohla odstranit také další chyby a nepřesnosti: například namísto o *opozitní straně autorů* by bylo lépe hovořit o spisovatelích stojících v opozici vůči stávající kulturní politice (pozdní normalizace). Poněkud nešťastně formulovanou pasáž – „u velkého množství děl byl pozastaven výdej“ – bychom mohli přeložit do srozumitelněji a přesněji znějícího: řada normalizačních textů přichystaných k vydání poté (= po listopadu 1989) už nebyla vytištěna. Ne dosti korektně je formulována například také pasáž (týkající se osudů Ivana Klímy): „Ve deseti letech byl jako každý příslušník židovské rasy deportován do koncentračního tábora Terezín...“ Ne všichni naši Židé byli deportováni (někteří – jako Jiří Weil – se skrývali, jiní uprchli do zahraničí), ne všem deportovaným se tak stalo v deseti letech, ne všichni deportovaní byli odvezeni do Terezína.

Je však možné upozornit také na chyby gramatické, například na chybné rozdělení následujícího textu do dvou syntaktických úseků: „Autor pravděpodobně nechtěl, být čtenářem spojován s hlavní postavou...“ Jinde naopak čárka (oddělující syntaktické úseky) chybí: „...víme, že postavy, o kterých se Vaculík v Českém snáři zmiňuje byly osoby reálně existující a pronásledované.“

Analýza a interpretace jednotlivých textů působí poněkud zmateně a nekoherentně; uvítal bych více logičnosti a řádu. Naddimenzovány jsou zde zejména pasáže, v nichž jde toliko o převyprávění fabule. Zároveň se tu vyskytují ne úplně přesná a podstatu věci vystihující tvrzení. Namísto „Dílo je psáno obecnou formou češtiny;“ mělo u Lásky a smetí stát: V pásmu vyprávěče dominuje spisovná čeština, v dialozích se však velmi často vyskytuje čeština obecná.